

MỤC LỤC

Không nên tức giận	Trần Bá Xuy	7
Chủ nhân của lửa	Lỗ Bình	11
Chuột Xám chuyển nhà	Hoàng Y Thanh	16
Truyện cổ tích của Trân Trân	Chu Gia Đống	22
Bồ Công Anh và các bạn nhỏ	Vương Nghi Chấn	26
Đám mây ga tô	Băng Ba	29
Ngôi nhà lá cây	Trịnh Xuân Hoa	35
Năm quả bóng bay	Thường Phúc Sinh	37
Cáo nhỏ đi học	Dương Nam	41
Dây Thường Xuân hạnh phúc	Tống Tuyết Lối	45
Truyện cổ tích trên lá cây	Kim Ba	49
Ti vi hỏng rồi	Trương Thu Sinh	53
Con Hổ và cái “đáng đời”	Kim Giang	56
Bạn phải đến tôi	Chu Huệ	60
Món quà quý bánh xèo	Đặng Tương Tử	64
Chú Rồng đầu to	Băng Ba	68
Chú Rồng thổi kèn	Băng Ba	71
Mây đen cười rồi	Trương Anh Âm	75
Ngọn gió ngọt ngào xinh đẹp	Lưu Bảo Pháp	78
Bến Hoa	Lý Tường	83
Trăng của mọi nhà	Lý Hoa	86

Tiệm may của Gấu Nâu	Vương Thuỳn Mỹ	91
Chiếc cúc áo màu xanh da trời	Mậu Khởi Minh	94
Gấu Xù và “phù, phù, phù”	Tiểu Định Lệ	98
Thói quen của Gấu Xù	Tiểu Định Lệ	103
Một thành phố khác và một khu rừng khác	Vương Nhất Mai	107
Đôi Bít Tắt trở về	Thi Thức Dung	111
Chiếc hộp không gian	Tiêu Mậu	115
Nói lời phải giữ lấy lời	Lý Chí Vĩ	121
Chữ trong cuốn sách chạy trốn rồi	Lý Chí Vĩ	126
Cô dâu của Voi	Lã Lệ Na	131
Cái Bóng đi học	Hứa Đình Vượng	138
Gà báo thức ngủ say rồi	Du Du	142
Chiếc lông gà đã quay trở về	Chu Nhuệ	145
Kỉ lục thế giới của Gấu	Chu Nhuệ	150
Bố tôi là Khủng Long	Ba Kỳ	156
Chuyện kể của Gấu bố	An Vũ Lâm	161
Có một con ếch xanh chạy đi mất rồi	Trần Kỳ Kính	166

KHÔNG NÊN TỨC GIẬN

- TRẦN BÁ XUY -

“Cua ơi, đừng tức giận nhé, tức giận có hại cho cậu đấy!” Cá Vàng bảo Cua.

“Vớ vẩn, tôi không tin! Tôi cứ tức giận đấy, để xem sao nào!” Cua nhỏ không nghe lời Cá Vàng.

“Cậu đừng tức giận, tức giận sẽ khiến cậu mù mắt, rồi dẫn đến hậu quả không hay đấy Cua ạ. Tớ nhắc cậu như thế!” Cá Thu lại gần nói với Cua nhỏ.

“Vớ vẩn, tôi không tin! Tôi cứ tức giận đấy, để xem sao nào!” Cua nhỏ cáu kỉnh đáp trả Cá Thu.

“Ta là lão trưởng bối của con, ta muốn nhắc con rằng tất cả những điều tồi tệ đều là do tức giận mà ra đấy.” Cự Rùa khuyên bảo Cua nhỏ.

“Cháu không tin! Cháu cứ tức giận, để xem sao nào?” Cua nhỏ không chịu vâng lời Cự Rùa.

“Nếu cháu cứ tức giận thì có thể chuốc họa vào thân đấy, Cua nhỏ ạ. Bác khuyên cháu chân thành như vậy.” Bác Lươn giảng giải cho Cua nhỏ.

“Cháu cứ tức giận đấy, để xem sao nào?” Cua nhỏ nhất quyết không nghe bác Lươn.

“Sau này, khi cháu gặp hậu quả xấu, có lẽ lúc đó cháu mới biết tức giận là không nên.” Cô Cá Vược từ tốn bảo Cua nhỏ.

“Mình khuyên bạn đừng tức giận, bạn mà không làm dịu được cơn tức giận thì sẽ có ngày điều mình nhắc về hệ lụy xấu xảy ra là không sai đâu.” Bạn Tôm tham gia ý kiến.

“Đúng rồi! Một ngày nào đó cậu bị người ta bắt mất thì khi ấy có lẽ cậu mới tin lời nói của chúng tớ là đúng, chúng tớ khuyên cậu là có ý tốt đấy!” Cá Chình tiếp tục.

Cá Diếc, Cá Chày, Ba Ba, Cá Chép, Cá Thu, Cá Đồi đang bơi quanh cũng khuyên bảo Cua nhỏ không nên tức giận.

“Mọi người toàn nói linh tinh! Tôi không tin đâu! Tôi cứ tức giận thì đã sao nào!” Cua nhỏ cứng đầu không chịu nghe lời khuyên bảo của ai cả.

“Ồi, ối! Cái gì chạm vào người tôi thế này?”

Khi ấy, Cua nhỏ đang bò gần đến bờ đầm thì bị ông lão thuyền chài cầm một cái que chọc vào người. Nó tức giận giương đôi càng to khỏe, cắn chặt vào cái que, bực bội gắt gỏng:

“Cái đồ này, mày là cái thứ quái quỷ gì vậy chứ? Thật đáng ghét!! Bây giờ mày bị tao cắn cứng rồi, tao không thả mày ra đâu! Không bao giờ nhé!”

Cua nhỏ quắp càng thật chặt vào cái que còn ông lão thuyền chài nhẹ nhàng kéo chiếc que lên. Và thế là Cua nhỏ bị ông lão tóm gọn.

Cua nhỏ bị ông lão bỏ vào giỏ, Cua nhìn thấy Cua bác, Cua chú, Cua anh... họ hàng nhà Cua đã ở trong giỏ từ khi nào. Tất cả bọn họ cùng than thở:

“Đúng thế... Nếu chúng ta không tức giận thì đâu đến cơ sự này!”

